

David Servera Costello, Miguel Tomás Vico i Ethel Ruiz Cantallops

Pregó de les Festes de Sant Cristòfol 2022

S'Arenal:

els artistes que ens van visitar
i les seves anècdotes

S'Arenal: els artistes que ens van visitar i les seves anècdotes

David Servera Costello, Miguel Tomás Vico i Ethel Ruiz Cantallops

Han col·laborat: Salvador Vasco Vega i Alfonso Céspedes Riek

Imatges de la portada procedents de les col·leccions particulars de Pep Rayó;
Sandro Fantini i família Céspedes Riek.

Edita: Ajuntament de Lluçmajor

Disseny i impressió: Editorial MIC

Lluçmajor. Setembre 2023

L'Ajuntament de Lluçmajor no es responsabilitza dels continguts, els quals
corresponen als respectius autors i autores.

DL PM 01536-2023

Presentació

Sr. Batle, Sra Regidora d'Educació, Ocupació i Cultura, Srs. Regidors.

Bones tardes autoritats de l'Ajuntament de Lluçmajor i poble de s'Arenal. Benvinguts i benvingudes a aquesta lectura del pregó de les festes de Sant Cristòfol 2022.

Fa anys que l'Associació de Veïns Amics de s'Arenal va començar a recopilar un llistat d'artistes que van visitar el nostre poble i que avui exposarem.

Us present, en primer lloc, als pregoners:

En primer lloc, Miquel Tomàs Vico, veí de s'Arenal des de fa 52 anys. Fins als trenta anys va ser forner d'un «famós» forn, ja tancat, del carrer Marineta. Avui en dia és xofer de camió.

Col·laborador de l'Associació Amics de s'Arenal des dels seus inicis, compta amb una gran recopilació d'imatges del nostre poble. També va ser un dels organitzadors de la gimcana fotogràfica que es realitzava durant les festes de Sant Cristòfol.

Després, en David Servera Costello, també veí de s'Arenal i empleat aeroportuari.

És president de l'Associació de Veïns Amics de s'Arenal. Una de les seves aficions és investigar la història de s'Arenal. Ha publicat el llibre Las raíces de Agramón en S'Arenal i ha participat en «Les jornades d'estudis locals de Lluçmajor» amb la investigació Les Inundacions a s'Arenal.

Per altra banda, na Maria Ethel Ruiz Cantallops, arenalera d'ençà que va néixer.

De professió auxiliar d'infermeria, és també coneguda per ser artesana oficial de Bebés Reborn. També és col·laboradora dels Amics de s'Arenal i una de les al·lotes de l'anomenada casa de Papà Noel. Està casada amb Alfonso Céspedes i té dos fills, Adán i Iris.

En Salvador Vasco Vega, és conegut artísticament com Santi Vega. És un DJ arenaler, fill del DJ Palomares. Duu punxant des dels tretze anys, quan es va estrenar al club social de la parròquia. Actualment ja ronda les set mil actuacions i gaudeix d'un enorme prestigi. Ha estat el DJ de les noces de Rafa Nadal, del locutor Manolo Lama i del ciclista Albert Torres.

A s'Arenal és molt conegut per tot-hom per les seves actuacions a Ha-

lloween i en diverses de les nostres revetlles. Per motius laborals no ha pogut assistir al pregó.

I per acabar, n'Alfonso Céspedes Riek, arenaler des de fa molts anys i membre de l'Associació de Veïns Amics de s'Arenal. Afeccionat al món de les bestioles, col·lecciona llibres antics, a més de fer enregistraments i muntatges de vídeo, col·laborador dels Amics de s'Arenal. Treballador nocturn de temporada des d'edat molt primerenca, per la qual cosa no pot estar present avui. Casat amb Ethel Ruiz Cantallops i pare de dos fills, Adán i Iris.

A banda dels pregoners, hem d'agrair el testimoni de diversos veïns i entitats del municipi, entre els que citarem els següents:

Pere Canals
Toni Jordi
Xus Sastre
Mary Costello
Juan Carlos Cortes
Maite Ferrer
Juan Casas
Rafael Villena
Carlos Lucio
Toni Sureda
Andrés Perona
Marcia Barret

Joaquín Rabasco
Manu Blanco
Josep Planas
Nino Azorín
Alain Carbonell
Sebastià Barceló
José Gómez
Julián Santamaría
Juan Campos
Francina Capellà
Juana Maria Miró
Maribel Begur
Chelo Rosselló
Sergio Martín
Miquel Filori
Fotografies Antiques de Mallorca
(FAM)
Ben Thomsem
Fernando Alzamora
Manolo Solano
Edith Riek
Alfonso Céspedes Martínez

I una vegada llegida aquesta relació d'agraïments, don la paraula als meus companys per a que segueixin amb el pregó, moltes gràcies.

María Jesús Galván Pedrero

S'Arenal: els artistes que ens van visitar i les seves anècdotes¹

Autoritats de l'Ajuntament de Lluçmajor i el poble present o no en aquest pregó que inicia les festes de Sant Cristòfol de s'Arenal 2022, gràcies per escoltar-nos.

És cert, ho reconeixem. Gràcies al turisme, a com ens hem format i forjat com a poble, al seu entorn, hem tingut la sort que multitud d'artistes ens hagin visitat. La majoria van cantar i se'n van anar després amb la música a una altra banda, i alguns es van quedar a viure amb nosaltres en conèixer-nos, com va ser el cas del Duo Dinámico.

Hem seleccionat 51 artistes relacionats amb la música, dels molts que durant aquestes darreres dècades, des de l'auge del turisme, ens han visitat i ens han deixat fets i actituds per recordar.

Comencem...

1. BERT KAEMPFERT

(S'escolta de fons Strangers in the Night)

No us pensareu que Frank Sinatra ha actuat a s'Arenal, oi?

Qui sí que hi ha estat i ha passat molt temps a s'Arenal és Bert Kaempfert, el compositor alemany que va compondre Strangers in the Night i que vivia a Cala Blava.

Aquesta famosíssima melodia, que era una de les cançons estrella de Frank Sinatra, es va compondre segons Pere Canals, a s'Arenal, i un dels llocs va ser la cafeteria de l'hotel San Diego, on el compositor Bert Kaempfert aprofitava els moments de tranquil·litat per gargotejar la seva partitura.

¹ Si voleu escoltar i veure els videoclips de les cançons que es van reproduir durant el pregó, podeu fer-ho emprant els codis QR que trobareu al final de cada artista (només si existeixen els enregistraments).

Moltes de les seves composicions i arranjaments van ser adoptats per cantants. A més de Frank Sinatra amb *Strangers in the Night*, Al Martino i Engelbert Humperdinck amb *Spanish Eyes*, Elvis Presley amb *Wooden Heart*, Nat King Cole amb *Love* i una interminable llista d'artistes i cançons.

També va compondre altres músiques magistrals que perduren en el temps i que, sense situar-les, sempre s'escolten. Com a bons exemples: *A Swingin' Safari*, *That Happy Feeling*, *Afrikaan Beat* o *Baby Elephant Walk*. A més, va ser el productor musical que va contractar *The Beatles* perquè gravessin les seves primeres cançons en estudi.

El 1966 va triar Mallorca, concretament Cala Blava (al costat del restaurant Panoràmica) per passar llargues temporades i escapades entre concerts i altres compromisos.

Va tenir una gran amistat amb Sebastià Barceló, un dels propietaris del mític Bacomo, per la qual cosa era habitual trobar Bert a la sala de festes arenalera. Sebastià, per la seva part, li feia de guia cicerone i el duia amb el seu cotxe per Mallorca. Sebastià ens conta que a en Bert li encantava prendre cafès a la cafeteria San Diego i els *Bloody Mary* de la sala de festes Bacomo.

Com a curiositat, una altra més, va ser l'arranjador de la cançó *La la la*, composta pel Duo Dinámico i cantada per Massiel, que guanyà Eurovisió el 1968. S'ha de recordar que Manuel de la Calva i Ramón Arcusa, integrants de el Duo Dinámico, residien aleshores a s'Arenal, coincidint així amb en Bert Kaempfert. Però, abans, va ser el nostre protagonista qui va decidir quina cançó havia d'anar a Eurovisió, si *La La La* o *El titiritero* de Joan Manuel Serrat. Va triar la primera i com a desgreuge li varen oferir cantar-la a Serrat (el que va succeir després, ja s'allunya de Bert).

La nit del 21 de juny de 1980, en arribar de Londres després d'unes intenses actuacions al London Royal Albert Hall, va morir sobtadament per un ictus cerebral, estant en aquells moments amb la seva esposa Hannelore Winkler.

La seva mort va passar gairebé desapercibuda, unes notes de premsa i poca cosa més.

(S'escolta *Spanish Eyes* i *Baby Elephant Walk*)

2. CARLOS ACUÑA

Carlos Acuña va ser un cantant de tangos que va tenir molta repercussió per Europa.

Segons explica Pere Canals, aquest va actuar una desena de vegades a s'Arenal, a la sala de festes Jardín Bohío.

El dictador Francisco Franco i la seva germana Pilar eren admiradors d'aquest cantant. La germana era tan fanàtica de Carlos Acuña que solia anar darrere d'ell, i va acudir diverses vegades al Jardín Bohío, a les seves actuacions. Pilar Franco acostumava a reservar una taula per a unes dotze persones, i solien fer-hi tertúlia.

Aquest tanguista tenia el malnom de «el otro Gardel».

(Sona la cançó Garufa:

Garufa, (Garufa) ¡pucha que sos divertido!
Garufa (Garufita), vos sos un caso perdido;
tu vieja dice que sos un bandido
porque supo que te vieron
la otra noche en el Parque Japonés.)

La «germaníssima» Pilar Franco, amb l'idoltrat tanguista Carlos Acuña a la dreta.

3. XAVIER CUGAT

Un estil de música que ha estat molt ballat a les nits de s'Arenal és el mambo, gràcies a la visita de grans artistes.

A la dècada dels seixanta, va actuar a la sala Bohío el compositor i músic Xavier Cugat.

La veritat és que no tenim cap anècdota d'aquella nit i d'aquest artista, famós també per les seves conquestes amoroses, llevat que va venir acompanyat de la seva dona, l'actriu Abby Laine, per la qual cosa entenem que el va tenir «a retxa».

(Sona la música de La cucaracha)

Xavier Cugat en una de les seves visites a Mallorca (imatge aportada per Chelo Rosselló Cardell).

4. JOSÉ DÁMASO PÉREZ PRADO

Durant els anys seixanta, també a la sala Bohío, va actuar Pérez Prado. Estava actuant a l'hotel Bahía Palace, de Palma, i Paco, del Jardín Bohío, va parlar amb ell i el va convèncer per fer una actuació l'endemà mateix, abans de marxar de l'illa. Paco va anar corrent a una impremta i va fer imprimir multitud de cartells que va repartir per tot arreu. El concert va ser un gran èxit, i va omplir la sala.

Pérez Prado va enlluernar tots els assistents amb el seu gran Cadillac i les dones cridaneres que l'acompanyaven.

(Sona la música de Mambo núm. 5)

Per a la sala de festes Jardín Bohío, Pérez Prado va ser l'artista més destacat de tots els innumerables que varen actuar en aquest local durant els anys seixanta. (Imatge aportada per Pedro Canals).

5. LOU BEGA

Va actuar el 2019 al complex Megapark, acompanyat d'un espectacular grup de ballarines i tudiant simpatia amb tothom qui gosés acostar-se-li.

El seu èxit va ser una versió més moderna de Mambo núm. 5 de dècades enrere.

(Sona la cançó Mambo number five)

A little bit of Monica in my life

A little bit of Erica by my side

A little bit of Rita's all I need

A little bit of Tina's what I see

A little bit of Sandra in the sun

A little bit of Mary all night long

A little bit of Jessica, here I am

A little bit of you makes me your man (ha!)

Mambo Number 5! (Ha!)

Lou Bega en un cartell promocional de Megapark anunciant la seva actuació. Imatge cedida per Alfonso Céspedes Riek.

6. LOS KIWIS

Els components d'aquest grup eren els germans Juan i Marcos Vidal, Guillermo Roig (el lampista) i Pep Rayó. Es van unir el 1967.

El grup es va mantenir durant disset anys, però va canviar de components per convertir-se en Kiwis, sense l'article, amb Pep Rayó, Antonio Juan i Marian, una cantant valenciana.

Com molts heu endevinat, era un grup arenaler.

(Sona la cançó I just called to say I love you:

I just called to say I love you

I just called to say how much I care

I just called to say I love you

And I mean it from the bottom of my heart

Els Kiwis, en una imatge que els anys seixanta es podria definir com a contestatària, posen davant la recordada sala de festes Florida Park.

7. ISABEL PANTOJA

Si preguntem per la cantant Maribel, algú sabia dir a qui ens referim? Parlem d'Isabel Pantoja.

Isabel va estar actuant a finals dels anys seixanta a la sala de festes Los Rombos, amb el seu grup Los Camperos, de tipus flamenc.

Amb el temps, va començar a cantar fent substitucions de la solista del grup, i així és com va començar la seva carrera.

També va actuar a la sala de festes El Rodeo.

Anys més tard, això és el que va declarar al jutge en el seu moment...

(Sona la cançó Hoy quiero confesar:

Hoy quiero confesar
Que estoy enamorada
Por matar los rumores de aquella esquina
Que me gusta el perfume de claveles
Y que llevo en el alma Andalucía
Hoy quiero confesar)

Isabel Pantoja, al mig, quan era més coneguda com a Maribel, en una platja de Mallorca. Arxiu fotogràfic de Sandro Fantini Rosselló.

8. LOS CHICHOS

Van actuar el 1988 a la discoteca Alhambra (abans Graf Zeppelin). El Jero, «El del medio de los Chichos», es veia tan perjudicat que ningú creia que pogués actuar. En canvi, la seva actuació, i la d'Emilio i Julio, va ser professional i els problemes que semblava que tenien van desaparèixer mentre actuaven.

Segons recorda Alfonso Cespedes Martínez, el número dels primos de Los Chichos aquell any a Mallorca va ser espectacular. Tothom anava a la discoteca dient que venien a veure la seva família per poder entrar de franc.

(Sona la cançó Ni más ni menos:

Porque tú te ves bonita, tú te pones orgullosa

Ni más, ni menos, ni más, ni menos

Más bonitas son las rosas, viene el tiempo y las marchita

Viene el tiempo y las marchita, la hermosura es poca cosa

Ni más, ni menos, ni más, ni menos

Porque tú te ves bonita, tú te pones orgullosa)

9. REMEDIOS AMAYA

El restaurant Tai Tai ha estat un referent de les noces gitanes i ha comptat amb grans grups flamencs.

L'any 1999, el Tai Tai va contractar a l'artista Remedios Amaya perquè actués en unes noces.

Com molts sabeu, la mare d'en David, na Mary Costello, era la infermera de l'ambulatori i va explicar una anècdota al seu fill: Remedios Amaya va ser contractada per actuar i es va quedar sense veu. Va anar a l'ambulatori de s'Arenal a cercar una solució i li van injectar cortisona, que li va fer recuperar la veu. La cantant, molt agraïda, va convidar el personal, especialment ma mare, a les noces.

(Sona la cançó *¿Quién maneja mi barca?*:

Ay, ¿quién maneja mi barca, quién?

Que a la deriva me lleva, ¿quién?

Ay, ¿quién maneja mi barca, quién?

Que a la deriva me lleva, ¿quién?

Ay, ¿quién maneja mi barca?

Que a la deriva me lleva

Ay, ¿quién maneja mi barca?

Que a la deriva

Que allí me lleva)

10. GIPSY KINGS

Un altre gran grup que ens va visitar van ser els Gipsy Kings a la dècada dels 2000. Van actuar al restaurant Tai Tai, en unes nocs gitanes tot un cap de setmana sencer.

S'allotjaven a l'hotel Alegria i van sol·licitar discreció a l'establiment, però els menys discrets van ser ells mateixos tal com explica Sergio Martin, ja que tocaven i afinaven les cordes a la balconada de l'hotel, on van oferir els seus concerts particulars.

(Sona la cançó Volare:

Pienso que un sueño parecido no volverá más

Y me pintaba las manos y la cara de azul

Y de improviso el viento rápido me llevó

Y me hizo volar en el cielo infinito

Volaré, oh-oh

Cantaré, oh-oh-oh-oh

Nel blu dipinto di blu

Felice di stare lassù)

11. LOS BELMONTE

Les primeres noces gitanes que es van celebrar en un restaurant a Mallorca van ser al Tai Tai, i va ser el 30 de desembre de 1991. Els contraents eren Juan Carlos Cortés i Angustias Cortés, i van ser animats per les actuacions de La Pelúa, Grup Sinaí i Los Belmonte.

Els convidats calés, segons afirma Juan Carlos Cortés, van quedar sorpresos que els payos dels Belmonte ballessin millor les bulerías que qualsevol dels assistents.

(Sona la cançó Cachete, pechito y ombligo:

Porque si juntamos lo cachetes
Juntamos lo pechitos y juntamos el ombligo
Moviendo así se siente de lo lindo
Bailando así se siente divertido...
Bailamos Cachete con cachete
Juntamos pechito con pechito
Movemos ombligo con ombligo
Y si nos gusta juntos todos lo seguimos...
Y que tal si salimos todos a bailar
Y que tal si salimos todos a bailar
Aquello con aquello lo de ella con lo de ello
Lo tuyo con lo mío, con ritmo nos movemos...)

Los Belmonte actuant amb La Pelúa i el duo Sinaí al restaurant Tai Tai. Imatge aportada per Juan Carlos Cortes.

12. MICKIE KRAUSE

Ara passarem a un gènere musical molt important per a s'Arenal, el de les cançons per a turistes.

Aquest gènere, que pot arribar a ser pesat per repetitiu i haver d'escoltar la mateixa tonada una vegada i una altra a través dels galls dels turistes, forma part del dia a dia estiuenç dels arenalers.

Entre els múltiples artistes alemanys que ens han visitat, un dels més importants és Micky Krause, que, per entendre'ns, seria l'equivalent alemany de Georgie Dann. Sol actuar a Megapark i, anteriorment, ho feia a la discoteca Riu Palace.

Actua amagat sota una perruca que el fa passar desapercebut quan no la duu. És posar-se la perruca i li surten fans teutons fins i tot de sota les pedres.

Una dada que cal tenir en compte és que és llucmajorer des de fa anys, des que va fixar la seva residència al nostre municipi.

(Sona la cançó Eine Woche wach:

... Oh oh oh oh oh, oh oh oh oh oh, oh oh oh
Ich sach, eine Woche wach
Oh oh oh oh oh, oh oh oh oh oh, oh oh oh
Ich sach, "Eine Woche wach")

Mickie Krause, un altre veí llucmajorer². Per passar desapercebut, es treu la perruca amb què canta. Imatge Aportada per n'Alfonso Cespedes Riek.

Mickie Krause, un altre veí llucmajorer. Per passar desapercebut es lleva la perruca amb la qual canta.

13. ISI GLÜCK

Una altra artista alemanya i resident al nostre municipi és Isi Glück. A més, està casada amb l'arenaler Carlos Lucio, de qui parlarem més endavant com a cantant que va ser.

Isi va ser Miss Alemanya el 2012 i és una cantant amb gran popularitat entre els turistes germanoparlants, motiu pel qual arriba a fer unes 300 actuacions l'any, moltes d'elles a Megapark.

(Sona la cançó Knicklicht:

Rot, Grün, Blau, ich hab' Optik wie 'n Knicklicht
 Alle Bilder bunt, was für Pause? Alter, fick dich
 Ich geh ab, alles ballert, alles kickt mich
 Rot, Grün, Blau und 'ne Optik wie' n Knicklicht
 Dam, da da-dam, da-dam, da-dam, da-dam
 Rot, Grün, Blau und 'ne Optik wie 'n Knicklicht
 Dam, da da-dam, da-dam, da-dam, da-dam
 (Rot, Grün, Blau und 'ne Optik wie 'n Knicklicht)
 Rot, Grün, Blau, ich hab' Optik wie 'n Knicklicht
 Alle Bilder bunt, was für Pause? Alter, fick dich
 Ich geh ab, alles ballert, alles kickt mich
 Rot, Grün, Blau und 'ne Optik wie' n Knicklicht)

Isi Glück, veïna de Lluçmajor, durant una actuació a Megapark. Imatge aportada per Carlos Lucio Alarcón

14. MANOLO ESCOBAR

També era alemanya la dona de Manolo Escobar, cantant que ens va visitar el 1992 al poliesportiu municipal.

Va haver-hi diverses anècdotes. Per exemple, que els germans de l'artista van haver de fer playback amb les seves guitarres per un error en les connexions, la qual cosa va crear molt mal ambient entre els músics que els acompanyaven, si bé en Manolo sembla que va passar bastant del problema.

En Salvi, son pare —el ja mític discjòquei arenaler Salvador Palomares— i en David Servera, es varen trobar amb Manolo Escobar poc abans de l'actuació: «Intentàvem parlar amb ell, però ens ignorava, fins que Palomares va dir les paraules màgiques: «yo soy compatriota tuyo de El Ejido», província d'Almeria. L'actitud de l'artista va canviar i va començar a tractar-nos i vam tenir una xerrada amena, sobre coses del poble». Per cert, que Palomares no és d'El Ejido (província d'Almeria), sinó de Salobreña (província de Granada). Però gràcies a aquesta petita mentida vam poder xerrar amb Manolo Escobar com si fóssim amics de tota la vida.

Per cert, un grup de fans li van dur un carro al concert, i, segons diuen, no li va fer molta gràcia. No devia ser el que li havien robat.

(Sona la cançó Mi carro me lo robaron:

Mi carro me lo robaron, estando de romería
Mi carro me lo robaron, de noche cuando dormía
¿Dónde estará mi carro?
¿dónde estará mi carro?
¿dónde estará mi carro?
¿dónde estará mi carro?)

Actuació de 1987 de Manolo Escobar a Llucmajor. Allà no li van dur un carro, com sí que li van dur al concert de s'Arenal de 1992. Revista Llucmajor de pinte en ample .n. 64, gener de 1987.

15. DUO DINÁMICO

El Duo Dinámico de Ramón Arcusa i Manuel de la Calva. Aconsellats pel seu representant, van comprar cadascun un habitatge a s'Arenal a l'edifici Marineta del carrer Roses.

Es diu que ells van fundar el restaurant Las Sirenas, però no va anar així. Fou el seu representant qui el va obrir, i no va tenir l'èxit que s'esperava, ja que s'havia de travessar el camí d'algues del torrent, la qual cosa frenava que la gent anés fins allà.

Ramón es va casar l'octubre de 1971 a la Porciúncula amb la britànica Shura Hall.

(Sona la cançó Quince años tiene mi amor:

Quince (Quince)

Años (Años)

Tiene mi amor

Dulce (Dulce)

Tierna (Tierna)

Como una flor

Cuando el sol se pone es la estrella que da luz

Quiero repetirte que no hay nadie como tú

Oh ohh ohh ohh ohh oh

Ohh ohh ohh ohh ohh)

El Duo Dinámico en una actuació a la sala de festes Florida Park.

Cartell del Florida Park anunciant no només l'actuació del Duo Dinámico, sinó altres festes per atraure el públic de llavors.

Manuel de la Calva, del Duo Dinámico, prenent un te amb llimona amb tota la tranquil·litat del món. Imatges extretes de la comunicació de Francina Capellà Roig

16. RAPHAEL

Un gran artista que ens va visitar el 1969 va ser Raphael.

No va fer cap concert, però sí que va rodar a l'església de la Porciúncula la pel·lícula Sin un adiós, on fa de famós cantant i comparteix pantalla amb l'actriu anglesa Lesley-Anne Down, que fa d'enamorada de Raphael.

La pel·lícula va ser un escàndol, segons els crítics, de tan dolenta que era.

(Sona la cançó Escándalo:

Escándalo, es un escándalo
Escándalo, es un escándalo
Escándalo, es un escándalo
Escándalo, es un escándalo
Siempre la misma rutina
Nos vemos por las esquinas
Evitando el qué dirán
Mi cuerpo no se acostumbra
A este amor entre penumbras
Que es más fuerte que un volcán
Escondidos de la luna
No se puede continuar
Por desgracia o por fortuna
No te dejaré de amar)

Raphael i l'actriu Lesley-Anne Dow a l'església de la Porciúncula en dos moments del rodatge de la pel·lícula Sin un adiós. Imatge extreta de la pel·lícula "Sin un adiós".

17. BONET DE SAN PEDRO

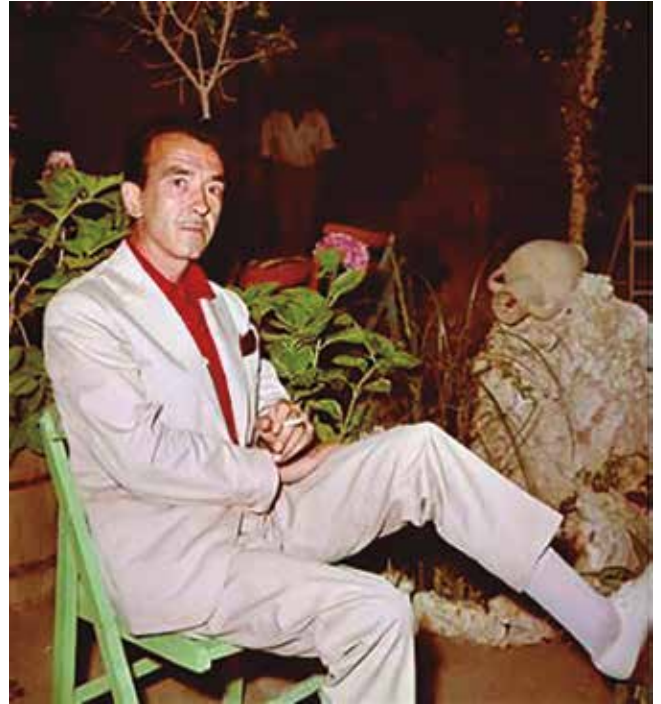
Bonet de San Pedro va actuar l'any 1960 a la sala de festes Bohío.

En una altra ocasió hi havia overbooking als hotels de s'Arenal i es va presentar Bonet de San Pedro demanant una habitació al pare d'en Pere Canals, el qual ens conta que el va reconèixer i, com que volia quedar bé amb el cantant, el va dur a un rebost que tenien a l'hotel Jutlandia amb un petit forat perquè passés l'aire. Aquest rebost s'usava com a rescat quan hi havia overbooking, perquè el turista tingués un lloc on dormir. Al cap d'una estona es va presentar i va dir a Pere Canals «jove, saps on m'heu ficat?» i se li va contestar que sí, que ho sabien. L'hotel li va donar menjar i beguda i no li van cobrar res, i des de llavors cada vegada que coincidien amb el pas dels anys, Bonet de San Pedro deia que el Pere Canals era «s'atlot des rebost».

(Sona la cançó Raskayu:

Oigan la historia que contóme un día
el viejo enterrador de la comarca;
era un viejo al que la suerte impía
su único bien arrebató la Parca.

Todas las noches iba al cementerio
a visitar la tumba de su hermosa
y la gente murmuraba con misterio:
“es un muerto escapado de la fosa.”)

Bonet de Sant Pedro posant a Jardín Bohío.

Publicitat de la sala de festes Jardín Bohío, on, entre d'altres espectacles que oferia, hi havia Bonet de Sant Pedro. (Imatge extreta de les xarxes socials de l'autor)

18. LOS 4 DE ASÍS

Suposam que pensareu que el primer frare que va cantar fou el pare Jordi i les seves rancheras.

Però no va ser ell el pioner, sinó Los 4 de Asís, que el 1965 cantaven amb les seves sotanes en hotels, sales de ball i discoteques de s'Arenal i de tota Mallorca.

El grup estava format per quatre frares de la Porciúncula: Adolfo Villarroya, Francisco Escanellas, Marcelino Aguilar i Toni Mulet. Van ser molt coneguts arreu de l'illa i van arribar a tocar a la majoria de les seves revetlles.

La cançó San Francisco Yenka va tenir problemes amb la censura, i va estar un any prohibida per la dictadura de Franco. Per tant, es posarà una altra cançó.

Aquests frares van ser uns avançats al seu temps.

(Sona la cançó Flotando en el tiempo:

¿Cuántos caminos debe recorrer un hombre
Antes de que le llames “hombre” ?
Sí, y ¿cuántos mares debe surcar una blanca paloma
Antes de dormir en la arena?
¿Cuántas veces tienen que volar balas de cañón
Antes de sean prohibidas para siempre?

La respuesta, amigo mío, está flotando en el viento
La respuesta está flotando en el viento)

Los 4 de Asís en plena evangelització a través de la música pop. Imatge extreta de Pere Canals Morro

19. MOCEDADES

El 14 de febrer de 1973 Mocedades va realitzar dos concerts a la discoteca Scorpio.

Era la primera actuació després de la seva participació a Eurovisió, on van quedar en un meritori segon lloc. Van actuar a la gala d'horabaixa i de nit. Totes dues van ser un èxit.

La cançó principal de les actuacions va ser, lògicament, Eres tú.

(Sona la cançó Eres tú:

Como una promesa eres tú, eres tú
Como una mañana de verano
Como una sonrisa eres tú, eres tú
Así, así eres tú
Toda mi esperanza eres tú, eres tú
Como lluvia fresca en mis manos
Como fuerte brisa eres tú, eres tú
Así, así eres tú)

20. LORENZO SANTAMARÍA

Lorenzo Santamaria té, i és un fet desconegut per la majoria dels veïns, una forta vinculació amb el nostre poble.

A més de ser cosí de Pere Canals, ha fet diverses actuacions a s'Arenal: Bacomo, Scorpio, Disco 2000, i una actuació a les festes de Sant Cristòfol de 2002 en què estava tan eufòric que li van haver de desconnectar el corrent perquè acabés l'actuació.

Li agradava molt s'Arenal i era un assidu de la desapareguda discoteca 2000.

També durant els anys setanta va viure dos anys a s'Arenal, a can Trompada, que es trobava al carrer Sant Cristòfol.

(Sona la cançó Para que no me olvides:

Para que no me olvides
Y me recuerdes cuando esté lejos
Han sido mis caricias
Nuestros abrazos y nuestros besos
Para que no me olvides
Y esté presente en todos tus sueños
Te he dado mi cariño
Que es lo más caro y mejor que tengo
Para que no me olvides
Ni siquiera un momento
Y sigamos unidos los dos
Gracias a los recuerdos
Para que no me olvides
Ni siquiera un momento
Y sigamos unidos los dos
Para que no me olvides)

Lorenzo Santamaría devora el seu cosí, l'arenaler Pere Canals. Imatge de Pere Canals

Interior de la discoteca 2000, on Lorenzo Santamaría feia causa de peregrinació.

21. NACHO DOGAN

Segurament el millor DJ d'Espanya és Santi Vega, amb el permís de Palomares, el seu senyor pare, però el primer discjòquei oficial d'Espanya va ser Nacho Dogan. Fins llavors se'ls coneixia en l'àcerb popular com punxadiscos .

Va actuar l'hivern de 1984 a la discoteca Riu Palace, amb la seva maquillada cara blanca i la seva veu forçada i engolada.

(Sona la cançó Da da da:

Aha aha aha

Aha

Aha

Aha

Quieres tú y quiero yo, aha

Qué haces tú y qué hago yo, aha

Puedes tú si puedo yo, aha

¿Ves así qué fácil es?

Hacerlo aquí es un placer

¿Ves así qué fácil es?

Hacerlo aquí es un placer (bis)

Da da da, da da da

Da da da, da da da

Da da da, quiero reír, gozar, sentir

Da da da, quiero reír, gozar, sentir...)

22. CELVIN ROTANE

Un altre discjòquei molt conegut a la dècada dels noranta va ser Calvin Rotane, que va actuar a la discoteca Zorba's, amb gran afluència de públic.

La cançó I Believe estava de moda a totes les discoteques. I aquest va ser el principal reclam per a la seva contractació, però el DJ, molt digne ell, va punxar de tot menys el seu famós I Believe, i el públic va quedar molt disgustat per això.

(Sona la música d'I Believe)

23. DANI DANIEL

Per entendre aquesta anècdota us posarem en situació.

(Se sent la cançó «pastillera» de Ximo Bayo Esta sí, esta no)

Un dissabte a la nit de l'any 2000 punxa el famós DJ Manu Blanco a la discoteca Rock Island i el local està ple de gom en gom escoltant música pastillera. Tot d'una s'atura la música (es deixa d'escoltar la cançó pastillera i comença a sonar de fons El vals de las mariposas), en una actuació improvisada del cantant Dani Daniel.

A la gent que hi havia acudit a escoltar música disco, estil pastiller, se li van posar els ulls de gasela.

També va cantar Por el amor de una mujer en una versió més moderna i que quedava una mica millor. Després d'aquesta cançó, es va tornar a la música pastillera, però el públic continuava amb ulls de gasela.

Dani Daniel i Manu Blanco tenien una estreta amistat i el cantant va aprofitar per visitar el DJ a Rock Island mentre punxava.

De l'emoció de veure'l, Manu li va passar el micròfon a Dani Daniel perquè cantés les seves balades romàntiques.

Avui en dia, alguns dels ulls de gasela de llavors encara es pregunten què va passar per l'«amor de una mujer» aquella nit de l'any 2000.

(Sona la cançó Por el amor de una mujer:

Por el amor de una mujer
Jugué con fuego sin saber
Que era yo quien me quemaba
Bebí en las fuentes del placer

Hasta llegar a comprender
Que no era a mí a quien amabas
Por el amor de una mujer
He dado todo cuanto fui
Lo más hermoso de mi vida
Mas, ese tiempo que perdí
Ha de servirme alguna vez
Cuando se cure bien mi herida)

Dani Daniel, a la dreta, abraçat a Manu Blanco. Imatge cedida per Manu Blanco.

24. MARGALUZ

El 1957 una jove Margaluz va fer el seu debut com a ballarina a la sala de festes Bohío.

Margaluz era mallorquina, criada a Argentina. Va ser també Miss Balears i dama d'honor de Miss Espanya.

Coneguda per multitud de cançons i pel·lícules, la seva cançó més coneguda és Fiesta, que cantava amb els Valldemossa.

(Sona la cançó Fiesta:

Esta noche hay fiesta para el optimista
Para el que ha caído, se levanta y va pa' arriba
Esta noche hay fiesta pa'l decepcionado
Para los que amaron y no fueron apreciados
Para los que sueñan y se aferran a la vida
Pa' el enamorado pal que tiene heridas
Esta noche hay fiesta, esta noche hay party
Abran en su alma las ventanas y las puertas
Esta noche hay fiesta, esta noche hay party
Están invitados todos menos la tristeza
Esta noche hay fiesta para ti, esta noche hay fiesta para mi
Pa' todo el que venga woh
Pa' todo el que venga woh)

Margaluz amb Rafael Estaràs, dels Valldemossa, actuant al II Festival Nacional de la Canción Española.

25. GLORIA GAYNOR

El 1988 va actuar a la discoteca Riu Palace Gloria Gaynor amb la seva sempre perdurable cançó I Will Survive. Va estar cantant durant tot el concert amb un micròfon en una mà i un clavell a l'altra.

(Sona la cançó I Will Survive:

Oh no, not I, I will survive
Oh, as long as I know how to love, I know I'll stay alive
I've got all my life to live
And I've got all my love to give and I'll survive
I will survive)

26. BONEY M

El 1979 va actuar a la discoteca Joy Palace el grup Boney M amb els seus cantants originals.

Va haver-hi una segona actuació a la discoteca Graf Zeppelin. Els propietaris van anunciar en cartells amb grans lletres l'actuació d'aquest grup que arrasava aquells anys. La discoteca es va omplir fins a la bandera esperant amb ànsia l'actuació de Boney M. Al final va resultar que era un grup de ball que hi coincidien només en el sexe i el color. Al cartell, a sota de les lletres grans, hi havia unes altres lletres molt, però molt més petites, que deien «los que bailan con ellos». Per això és important llegir sempre la lletra petita.

A ningú li va importar aquesta petita diferència i l'actuació va ser un èxit.

(Sona la cançó Rivers of Babylon:

By the rivers of Babylon, there we sat down
Yeah, we wept, when we remembered Zion
By the rivers of Babylon, there we sat down
Yeah, we wept, when we remembered Zion
There the wicked
Carried us away in captivity
Required from us a song
Now how shall we sing the Lord's song in a strange land?
There the wicked
Carried us away in captivity
Requiring of us a song
Now how shall we sing the Lord's song in a strange land?
Yeah, yeah, yeah, yeah, yeah)

Targeta promocional de la cantant Marcia Barret, integrant del famosíssim grup Boney M.

David Servera amb la cantant de Boney M, Marcia Barret, i un acompanyant, en una de les seves visites a Mallorca.

27. TONY RONALD

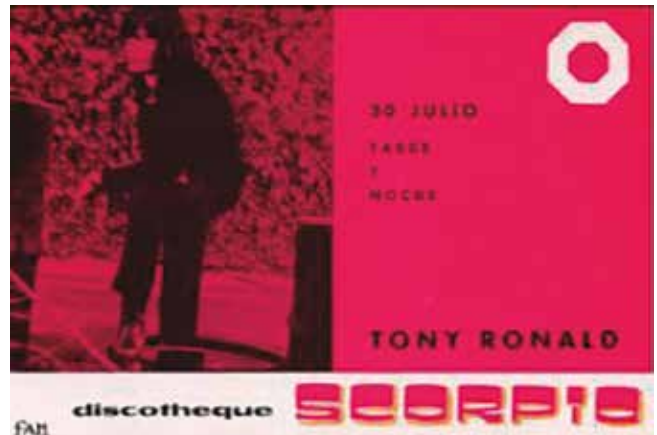
(Sona la cançó Help ayudame de fons)

El 1973 Tony Ronald va actuar a la discoteca Scorpio i sí que va haver de demanar «Help ayúdame»!

La crítica musical d'aquell any va fer una minuciosa anàlisi gastronòmica del concert del cantant: «Las jovencitas lo desnudaron y se lo comieron. Efectivamente, las chicas de la discoteca le arrancaron literalmente la ropa dejándolo casi como Dios lo trajo al mundo».

(Sona la cançó Help ayúdame:

Solo en mi cuarto en un rincón
Apurando un vaso y una ilusión
Cuántas horas me paso sin nada más
Que recordando su forma de amar
Somos amigos desde niñez
Y por eso te pido, ayúdame
Esta noche contigo voy a salir
En este mundo me quiero sentir
Quiero olvidarme de aquel fracaso, de aquel fracaso
Help, ayúdame
En tu amistad he puesto toda mi fe
Help, ayúdame
Y tiéndeme la mano de un hermano
Help, ayúdame
En tu amistad he puesto toda mi fe
Help ayúdame
Y tiéndeme la mano de un hermano)

Targeta publicitària de la discoteca Scorpio anunciant l'actuació de Tony Ronald. Imatge extreta de FAM. Fotos antigues de Mallorca

28. MIKE KENNEDY

Mike Kennedy, el cantant de l'antològic grup Los Bravos, va actuar la nit de Cap d'Any de 2004 a la plaça Major. Va ser una actuació improvisada amb poc temps de preparació que va organitzar l'Ajuntament de Lluçmajor, i el públic amb prou feines va respondre. Només s'hi van congrega unes trenta persones.

Després de la poca assistència a la festa, es van deixar de celebrar les campanades de la nit de Cap d'Any a s'Arenal, que s'havien començat a organitzar tan sols un parell d'anys abans.

Anys enrere, a la primera meitat dels anys vuitanta, Mike Kennedy actuava de forma regular a la discoteca Graff Zeppelin i, amb més èxit, ja que ajuntava més de trenta persones.

La nit de Cap d'Any li va sortir black.

(Black is black
I want my baby back
It's grey, it's grey
Since she went away, oh oh
What can I do
'Cause I-I-I-I-I
I'm feelin' blue
If I had my way, she'd be back today
But she don't need in time
To see me again, oh, oh
What can I do
'Cause I-I-I-I-I
I'm feelin' blue)

Mike Kennedy amb Edith Riek, la caixaera de la porta de la discoteca Graf Zeppelin. Imatge aportada per la família Céspedes Riek.

29. PABLO ABRAIRA

Un dels cantants de moda el 1977 va ser Pablo Abaira, que va actuar a Bacomo.

Cantava allò de gavilán o paloma, una cançó que el va mantenir una temporada perseguit per les seves fans, gràcies també al seu blanc angelical, els ulls blau clar, el mostatxo de morsa i el fet de cantar lletres com O tu o nada. Fins i tot la pista de ball estava ocupada en la gala juvenil per al·lotes i al·lots de setze anys per escoltar cinc o sis cançons màxim. Això sí, en playback, però va ser tot un esdeveniment.

Quants de vosaltres vau anar al concert de Bacomo?

(Sona la cançó Gavilán o paloma:

Amiga
Hay que ver cómo es el amor
Que vuelve a quien lo toma
Gavilán o paloma
Pobre tonto, ingenuo charlatán
Que fui paloma por querer ser gavilán
Amiga
Hay que ver cómo es el amor
Que vuelve a quien lo toma
Gavilán o paloma)

30. LOS BOHEMIOS

El grup Los Bohemios va ser un grup que va actuar en diferents ocasions a s'Arenal des dels anys seixanta.

L'anècdota es va produir com conta Esteve Cirerol, quan van tornar d'una gira per Algèria i tenien emparaulat actuar el cap de setmana en una sala de festes de s'Arenal. Per alguna raó no es van entendre i de l'empipada que van agafar es van oferir per actuar gratis al Florida Park tres caps de setmana seguits, per empenyar els de l'altra sala de ball.

(Sona la cançó La yenka:

Vengan chicos, vengan chicas a bailar
Todo el mundo viene ahora sin pensar
Esto es muy fácil lo que hacemos aquí
Esta es la yenka que se baila así
Izquierda, izquierda, derecha, derecha
Adelante, detrás, un dos tres
Izquierda, izquierda, derecha, derecha
Adelante, detrás, un dos tres)

Los Bohemios dins d'un cotxe d'època de la sala de festes Bacomo.

31. NINO AZORIN Y LOS CUERVOS

Un altre grup molt clàssic dels anys seixanta a s'Arenal van ser Los Cuervos, grup amb el qual actuava el nostre veí, l'incombustible Nino Azorín.

En aquella època la moda era dur els cabells llargs, a l'estil The Beatles, però Los Cuervos van marcar el seu propi estil rapant-se el pèl.

Això provocava confusió als seus fans, perquè la fama era que la policia tenia com a costum rapar els cabells a qui tingués conductes homosexuals.

Què passa? Que Los Cuervos no van fer la mili?

(Sona la cançó Jóvenes:

Jóvenes, somos aún tan jóvenes,
y el tiempo sigue sin pasar.
Y son tus besos y tus recuerdos
que vuelven
y que guardan nuestro amor.

Brilla ya en tus ojos, la felicidad
de verme aquí, junto a ti,
¡Qué alegría siento en mí!
Jóvenes, somos aún tan jóvenes,
y el tiempo sigue sin pasar.
Y son tus besos y tus recuerdos
que vuelven
y que guardan nuestro amor)

Nino Azorín i Los Cuervos amb cabellera. Imatge aportada per Nino Azorín.

32. LUIS AGUILÉ

Una nit de Cap d'Any de la dècada dels seixanta, l'hotel San Diego va llançar la casa per la finestra i va fer venir Luis Aguilé.

Luis es va guanyar el públic amb la seva simpatia i amb un repertori molt variat: El frescales, Tio Calambres, Cuando salí de Cuba, Es el sol español, Juanita Banana, La vida pasa felizmente... Tot un showman, compositor i amb una cultura immensa. Quasi tant com la seva immensa col·lecció de corbates.

Quants de vosaltres heu de fer feina de matí?

(Sona la cançó Es una lata el trabajar:

Es una lata
El trabajar
Todos los días te tenés que levantar
Aparte de esto
¡Gracias a Dios!
La vida pasa felizmente si hay amor
Mi madre llora
En el corral
Sus tres gallinas se han debido de escapar
Aparte de esto
¡Gracias a Dios!
La vida pasa felizmente si hay amor)

Luis Aguilé a l'hotel Solimar quan hi va actuar una nit de Cap d'any.

33. ANTONIO MACHÍN

(David Servera mostra al públic unes maraques)

Si moc aquestes maraques, a quin artista penseu que ens referim?

Òbviament, a Antonio Machín, que va actuar a la discoteca Scorpio el 1973, i va tenir tant d'èxit que no hi cabia ni una maraca més.

Durant el concert va succeir que Machín no estava content ni amb el so ni amb els músics que li havien posat. En plena actuació va fer callar la banda i que deixessin l'escenari quasi tots. Va repartir unes maraques i va dir com volia el ritme, i també al bateria. I amb una orquestra de dues persones va fer un concert increïble.

Després del concert, Machín va sortir a sopar amb els amos de l'Scorpio i els va confessar que li encantava Mallorca i s'Arenal, i que li agradaria molt viure aquí.

(Sona la cançó Dos gardenias:

Dos Gardenias para ti, con ellas quiero decir
Te quiero, te adoro
Mi vida ponles toda tu atención
Porque son tu corazón y el mio
Dos Gardenias para ti
Que tendrán todo el calor de un beso
De esos besos que te di
Y que jamás encontrarás en el calor de otro querer
A tu lado vivirán y te hablarán
Como cuando estás conmigo
Y hasta creerás que te dirán
Te quiero)

34. LOS SENCILLOS

El 1995 es va comptar amb l'actuació del gran grup Los Sencillos a la discoteca Joy Palace. El grup, malgrat que era d'una gran qualitat musical, només va poder reunir unes trenta persones.

(Sona la cançó Bonito:

Esta mañana el sol estaba ya muy arriba
Busqué en mi armario la camisa blanca y la cara de los domingos
¿Qué día es hoy?
Hoy es martes
Martes y trece ni te cases ni te embarques
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Mueve deprisa, el café se enfriará
Buenos días. ¿Quien te ha dicho a ti que lo son?
Ponme unas gotas, gotitas pa'l corazón
A ver si el condenado se pone mejor
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Oh, Oh, Oh. Bonito es
Oh, Oh, Oh. Bonito es)

35. VICEVERSA

I per què van anar tan poques persones a veure Los Sencillos a la discoteca Joy Palace?

Doncs perquè aquella mateixa nit actuava el guaperas de Viceversa amb el seu èxit: Ella, més coneguda com a Piel morena, a la discoteca Zorba's, que va omplir la sala fins a la bandera.

El concert de Viceversa estava programat per a la setmana anterior, però algun contratemps va fer que s'ajornés fins al mateix dia de Los Sencillos i va fer perdre el poder de convocatòria d'aquests darrers.

Zorba's i Joy Palace eren propietat dels germans Pérez i aquella nit van sofrir l'èxit i el fracàs de competir entre ells.

(Sona la cançó Tu piel morena:

Ha llegado el momento de decir la verdad
Tengo que tener fuerzas para poderte hablar
Espero que no te rías ni rehuyas de mí
Cuando te diga que estoy enamorado de ti
Tu piel morena sobre la arena
Nadas igual que una sirena
Tu pelo suelto moldea el viento
Cuando te miro me pongo contento)

36. TENNESSEE

Un altre grup que va actuar el 1990 a les discoteques Joy Palace i Zorba's va ser Tennessee.

Tennessee va ser el primer grup musical que va actuar a la discoteca Zorba's havent de construir un escenari. L'escenari va quedar tan bé que es va reforçar i va quedar com a segona pista de ball de Zorba's.

(Sona la cançó Te vi correr:

Den, den, den, dendenderebere...

Den, den, den, dendenderebere...

La vi correr, llegaba tarde a clase,

No se que hacer, esto no hay quien lo aguante,

Estoy enamorado, y muy pronto los sabrás tuuuu uuuuuuh.

No aguanto mas, no logro concentrarme,

Miro hacia atras, la veo en todas partes,

Tengo que hablar con ella, y no se como empezar aaaaah aaaaah.

Le diré: hola, que tal estas?

Le diré: ven a bailar.

Le diré: quiero que sepas que yo

Estoy colgado por tu amor.

Den, den, den, dendenderebere...

Den, den, den, dendenderebere...)

David Servera amb el vocalista del grup Tennessee, Isidro Arenas.

37. ALASKA Y DINARAMA

Un altre local important per la visita d'artistes va ser la també desapareguda fa pocs anys discoteca Riu Palace.

Un dels grups que van venir el 1984 va ser Alaska y Dinarama.

Una anècdota, negativa per comportament, és que els integrants del grup van llogar unes Ves-pino per passejar per s'Arenal i quan es van cansar del passeig les van deixar abandonades al carrer sense avisar l'agència de lloguer, que, òbviament, es va endur una mala imatge del grup.

(Sona la cançó Bailando:

Bailando.
 Me paso el día bailando.
 Y los vecinos mientras tanto.
 No paran de molestar.
 Bebiendo.
 Me paso el día bebiendo.
 La cocktailera agitando.
 Llena de Soda y Vermut.
 Tengo los huesos desencajados,
 el fémur tengo muy dislocado;
 tengo el cuerpo muy mal,
 pero una gran vida social.
 Bailo todo el día,
 con o sin compañía.
 ..Muevo la pierna, muevo el pie,
 muevo la tibia y el peroné;
 muevo la cabeza, muevo el esternón,
 muevo la cadera siempre que tengo ocasión.)

La cantant Olvido Gara, més coneguda com a Alaska, devora Juan Campos, amb els seus característics mostatxos, a l'Hipòdrom de Palma.

38. MECANO

També el 1984 va actuar a Riu Palace l'antològic grup Mecano.

Les nostres fonts³ van indicar que Mecano, i en general altres grups musicals, eren bastant informals. Que, en el cas de Mecano, van desaparèixer i l'hora de l'actuació es va haver de retardar bastant. Quan van aparèixer ni tan sols es van justificar.

(Sona la cançó Me colé en una fiesta:

No me invitó, pero yo fui
Tras la esquina espero el momento
En que no me miren, y meterme dentro
Era mi oportunidad
Unos entran otros van saliendo
Y entre el barullo, yo me cuelo dentro
Ahí me colé y en tu fiesta me planté
Coca-Cola para todos y algo de comer
Mucha niña mona pero ninguna sola
Luces de colores, lo pasaré bien)

3 Juan Campos, comunicació personal.

39. HOMBRES G

Un altre grup musical, que va actuar el 1984 a Riu Palace, van ser els incombustibles Hombres G.

L'actitud del grup va agradar molt, tant en els assajos com en el tracte, però a l'hora de començar l'actuació de la gala d'horabaixa tampoc van aparèixer. Els van haver d'anar a buscar a la platja.

El concert els havia fugit del cap!
(Sona la cançó Sufre mamón:
Estoy llorando en mi habitación,
todo se nubla a mi alrededor,
ella se fué con un niño pijo,
en un ford fiesta blanco
y un jersey amarillo.
Por el parque les veo pasar,
cuando se besan lo paso fatal,
voy a vengarme de ese marica,
voy a llenarle el cuello de
polvos pica pica)

40. IZNÁJAR (després CODIANS)

El seu origen va ser el col·legi de la Porciúncula. Els futurs Codians, abans de ser-ho, van tenir el seu origen en quatre al·lots que volien tocar a les festes patronals de s'Arenal el 1991.

Un regidor de Lluçmajor, popular per la seva ajuda als músics, els va posar una condició: com que encara no tenien nom, s'havien de dir Iznájar.

Aquell concert es va anunciar amb molta ajuda de l'Ajuntament de Lluçmajor, amb multitud de cartells anunciant Iznájar per tot arreu. I això cridava l'atenció perquè cap altre artista d'aquelles festes de s'Arenal va tenir tanta promoció, la qual cosa motivà molta curiositat. El dia del concert, van tocar en un escenari professional, amb el seu so, les seves llums i els seus tècnics de so i il·luminació professionals.⁴

Quan se suposava que Iznájar finalitzava el concert, ells mateixos es van demanar una cançó més. I una altra, i una altra. No hi havia forma de fer-los baixar de l'escenari. Sobretot, pel bateria que havien agafat per a aquell dia, Dany, un anglès amb pinta de surfero hippy i que només duia uns calçons curts com a vestimenta. Els tècnics de l'escenari, després de diversos bisos que es demanaven els mateixos cantants, els van desnonar de la tarima suprimint el so i apagant els llums.⁵

Després d'aquella actuació van canviar el nom pel de Codians i van tenir molt d'èxit, sobretot amb la cançó Ante el espejo.

(Sona la cançó Ante el Espejo:
Hoy me he puesto a dibujar
mis sueños en la arena
que luego el mar se llevará.
Y el tiempo
No quiso esperar.
Momentos que se pierden
momentos que ya no volverán.
Y a la vez que no comprendo
las distancias que se acercan
y se alejan por momentos
y a la vez que no comprendo
Yo no sé porqué siento lo que siento)

Iznájar abans d'esser Codians, en la seva primera actuació. No hi havia forma de fer-los baixar de l'escenari. Varen esser precursors del moviment okupa, musicalment parlant.

Iznájar essent ja Codians, en una imatge del seu disc Bienvenidos al circo.

⁴ Testimoni d'Alfonso Cespedes Riek.
⁵ Xus Sastre Durán, comunicació personal.

41. DERIVAS

També del col·legi de la Porciúncula han sortit altres grups musicals que han obtingut cert reconeixement en l'àmbit local. Derivas va ser un d'ells.

El nexa d'unió per formar el grup va ser curiós: tots vivien o passaven l'estiu al carrer Coral. I, on estava l'estudi d'assaig i enregistrament del grup Derivas? Per descomptat que al carrer Coral. El que és estrany és que no es diguessin Los Coralinos.

(Sona la cançó Lobo:

A veces creo estar muy loco,
pierdo el sentido y me desvanezco.
Quisiera volver a empezar de nuevo.
Otra noche vuelvo a salir de la madriguera.

No quiero parar de beber.
Oh, quiero dejar todo atrás.
No quiero dejar de fumar.
Oh, quiero olvidar lo demás)

Derivas en plena actuació en un centre educatiu.

Carlos Lucio, el cantant de Derivas, durant un assaig amb un jersei com Déu mana, dels Héroes del Silencio. Imatge aportada pel vocalista del grup.

42. EL CANTO DEL LOCO

El desembre de 2005, va actuar El Canto del Loco a la discoteca Megarena, a sota del Megapark.

Es veu que abans de l'actuació necessitaven assajar molt, perquè en el viatge d'avió de Madrid a Palma van estar tot el trajecte cantant, amb guitarra inclosa, com si estiguessin al metro. Van fer un concert a deu mil peus d'altura. Algun passatger fins i tot va estar a punt de donar-los unes quantes monedes.

(Sona la cançó Zapatillas:

Estoy cansado
De salir de noche y ver siempre la misma gente
Estoy flipando
De que la gente se invente, cuente y luego reinvente

Apoltronado
En el sofá de mi casa, vente, se está caliente
Amaestrados
Vamos al mismo sitio todos, aunque luego ni entres
Alucinando
De que me miren de arriba abajo como un delincuente
Intoxicado
De que me pongan esa puta música indiferente
Quiero entrar
En tu garito con zapatillas
Que no me miren mal al pasar
Estoy cansado de siempre lo mismo
La misma historia y quiero cambiar
Me da pena tanta tontería
Quiero un poquito de normalidad
Pero, a ver, mírame y dime
“Tronco no veo mi sitio y no puedo aparcar”)

Entrada de la discoteca Megarena per al concert del Canto del Loco. Imatge aportada per Xisca Lascolas.

43. EL REGRESO

Un altre grup que ens va visitar el 1991 a les festes de Sant Cristòfol va ser El Regreso.

Salvador Vasco va estar parlant amb el grup abans de l'actuació, i li van confessar que varen haver de «maquetar» per donar una imatge més pija, perquè emetien les seves cançons a Los 40 i a les actuacions havien de fer coreografia adaptada a qüestions de màrqueting.

Tant Salvador com jo (parla David Servera) ens vam fer una foto amb ells i amb les al·lotes del club de fans. Si algú té aquesta foto... que ens la faci arribar, per favor!

(Sona la cançó Atracción fatal:

Llevas ya dos semanas
viendo esa chica en tus sueños.
Esa morena te ha hecho perder la razón.
Con su sonrisa de ángel
y sus ojos negros.
Sus gafas oscuras
y su vodka limón.

Mirada de acero,
cazadora de cuero,
pantalones
vaqueros,
pegatinas de U2.

Atracción fatal en tu mirada.
Veneno mortal.
De repente tu cabeza empieza a girar.
Ya no puedes más)

El vocalista de la banda musical El Regreso, Andrés Salleras, a la dreta, devora el seu cosí, l'arenaler Bernardo Salleras. Imatge aportada per Maria Estrella Lopez Montes

44. LOS MALDITOS

El 1998, el llavors camp de futbol municipal (ara poliesportiu) de s'Arenal de Llucmajor, va celebrar les Dotze Hores de Rock.

El concert començava a les 7 de la tarda i acabava a les 7 del matí següent. Hi actuaven diverses bandes rockeres, com Inmaculated Fouls i Los Malditos.

L'anècdota es va produir amb la banda Los Malditos. Un veí de la zona que no havia dormit en tota la nit a causa del concert va sortir a passejar per això de l'insomni. Aprofitant que no hi havia ningú a la porta, va accedir al concert i, abans que comencessin a actuar Los Malditos, va agafar el micròfon i ho va dir molt clar: «Estoy harto de vosotros, no me habéis dejado dormir en toda la noche».

I com deu estar ara aquest home amb això dels viatges d'estudis? Precisament la cançó es titula Déjame en paz.

(Sona la música de Déjame en paz)

Publicitat de les Dotze Hores de Rock amb els grups musicals que varen deixar insomne un veí. Varen esser Los Malditos els qui es varen quedar sense micròfon en fer-se'l seu aquest veí i reclamar silenci per poder dormir. Imatge cedida per l'Arxiu Municipal de Llucmajor.

45. MARKY RAMONE, DE LOS RAMONES

Ara parlem d'un grup referent del rock: Los Ramones.

El 1992 hi va haver un intent de dur Los Ramones al poliesportiu de s'Arenal de Lluçmajor. Al seu lloc hi van dur... (sona la cançó Viva España)...Manolo Escobar.

Uns anys més tard, el 17 de juny de 2017, Los Ramones van poder realitzar el seu somni d'actuar a s'Arenal i van ser contractats per l'hotel Indic Rock, acabat de reformar i que fins llavors havia tingut el nom d'hotel Alexandria. En realitat, van contractar el darrer supervivent del grup: Marky Ramone.

Va ser un concert pensat per als clients de l'hotel. Per alguna raó només hi van assistir unes 40 persones, i la majoria eren argentins, empleats i amics seus. I encara sort que hi van anar.

Marky va actuar sense saludar ni fer gens de cas al públic.

(Sona la cançó Do you remember Rock and Roll Radio?:

Rock n'
Rock n' roll radio
Let's go
Rock n'
Rock n' roll radio
Let's go

Rock n'
Rock n' roll radio
Let's go
Rock n'
Rock n' roll radio
Let's go

Do you remember Hullabaloo
Upbeat, Shindig and Ed Sullivan too?
Do you remember rock n' roll radio?
Do you remember rock n' roll radio?

Do you remember Murray the K
Alan Freed and high energy?
It's the end, the end of the 70's
It's the end, the end of the century

Do you remember lying in bed
With your covers pulled up over your head?
Radio playin' so no one can see

We need change, we need it fast
Before rock's just part of the past
'Cause lately it all sounds the same to me
Wow, wow, oh

Rock n'
Rock n' roll radio
Let's go)

Marky Ramone, de Los Ramones va actuar a la sala de l'hotel Indic Rock, i, malgrat que era una llegenda musical, va reunir tan sols uns 40 espectadors.

46. HÉROES DEL SILENCIO

Héroes del Silencio va marcar un abans i un després a les festes de Sant Cristòfol. Es podria dir que va ser el primer gran grup musical que ha participat en les festes de Sant Cristòfol.

La seva primera actuació va ser l'any 1989, a la plaça Major. Dues hores abans del començament del concert, durant la instal·lació de l'escenari, va caure l'estructura de la il·luminació i va causar vuit ferits, que van ser atesos a l'ambulatori.

L'ampolla de vi de La Rioja que es va beure el vocalista Bunbury durant aquest concert, la hi havia dut en Salvador Vasco. Després la va tenir damunt de l'armari de la seva habitació com una relíquia. El setembre, quan va començar el curs escolar, la seva mare la hi va llençar a les escombraries. Fins al cap d'una setmana no es va adonar que li faltava l'ampolla i li va preguntar on era i ella va respondre: «Esta botella donde han mamado estos peludos no la quiero por casa». I això va ser una tragèdia personal per al discjòquei, i avui tota la família encara riu en recordar-ho.

La segona actuació va ser el 1991, en el marc de la gira Senderos, que es va celebrar al camp de futbol de l'actual poliesportiu de s'Arenal i, si bé el concert anterior, durant les festes de Sant Cristòfol, havia estat gratuït, aquest era de pagament, però es va omplir igualment per la gran tirada que tenien.

Aquell dia, Héroes del Silencio estava menjant amb qui aleshores era el batle pedani de s'Arenal. Estaven tan a gust que se'ls va passar l'hora de començament i van arribar tard al seu propi concert.

Potser mai no sabrem la raó per la qual Héroes del Silencio va tornar a s'Arenal, però casualment aquest grup musical era el favorit de Maite, la filla del regidor res-

ponsable de les festes, i ella sempre li demanava a son pare que tornessin.

Una tercera actuació, el 1994, es va suspendre per les pluges torrencials. Aquest concert pendent finalment es va realitzar a Alcúdia

(Sona la cançó Entre dos tierras:

Te puedes vender
Cualquier oferta es buena si quieres poder
Qué fácil es
Abrir tanto la boca para opinar
Y si te piensas echar atrás
Tienes muchas huellas que borrar
Déjame
Que yo no tengo la culpa de verte caer
Si yo no tengo la culpa de verte caer
Pierdes la fe
Cualquier esperanza es vana y no sé qué creer
Pero olvídate
Que nadie te ha llamado, ya estás otra vez
Déjame
Que yo no tengo la culpa de verte caer
Si yo no tengo la culpa de ver que
Entre dos tierras estás
Y no dejas aire que respirar
Entre dos tierras estás
Y no dejas aire que respirar)

Entrada d'invitació per veure el tercer concert d'Héroes del Silencio, el 1994. Es va haver de suspendre per la pluja. Imatge de Manolo Solano Pérez

47. ANDY Y LUCAS

El 2004 ens va visitar a la plaça Major el duo Andy y Lucas, i va ser una gran actuació en la qual van fer participar el públic amb diàlegs com aquest:

- Hola El Arenal. ¿Cuántos de vosotros tenéis nuestro disco?
- Yooooo! (va respondre la multitud del públic.)
- ¿Y cuántos lo tenéis pirata?
- Yooooo! (va respondrede nou.)
- Hiiiiijos de... (sona un xiulet).

I així es van guanyar el respecte, l'afecte i la simpatia dels assistents.

(Sona la cançó Son de amores:

Perdona si pregunto por cómo te encuentras
Pero me han comentado que te han visto sola
Llorando por las calles en altas horas
Ay, como las loca, loca, loca'
Comentan que tu niño a ti te ha dejado
Que no existe consuelo para tanto llanto
Que sólo una amiga está a tu lado
No llores más mi niña, niña, niña
Son de amores
Amores que matan
Amores que ríen
Amores que lloran
Amores que amargan
Son de amores
Amores que engañan
Amores que agobian
Amores que juegan
Amores que faltan)

48. KETAMA

El 2002 va actuar a la plaça Major el trio Ketama. Van acudir a aquest concert persones d'arreu de Mallorca.

L'anècdota es va produir amb el cartell de Ketama preparat per l'Ajuntament de Lluçmajor per suplir el que no havien entregat els representants del grup musical. Realitzat de forma casolana amb un editor de textos qualsevol, van extreure una fotografia d'Internet per inserir-la-hi.

Encara ara algunes persones es pregunten qui era la persona que estava enmig de dos dels integrants de Ketama i on era el tercer cantant del grup, Antonio Carmona, el del nas espectacular, que faltava...

(Sona la cançó No estamos locos:

No estamos locos
Que sabemos lo que queremos
Vive la vida
Igual que si fuera un sueño
Pero que nunca termina
Que se pierde con el tiempo
Y buscaré
Oye pero buscaré

No estamos locos
Que sabemos lo que queremos
Vive la vida
Igual que si fuera un sueño
Pero que nunca termina
Que se pierde con el tiempo
Y buscaré)

viernes 12 DE JULIO
PLZA. MAYOR
S'ARENAL
A LAS 22'30 HORAS
KETAMA

Ketama, amb dos dels tres integrants. La persona d'enmig no se sap qui és.

49. VENGABOYS

L'estiu de l'any 2000, la discoteca Veronica's va decidir fer venir el grup holandès de moda llavors, Vengaboys.

La contractació de Vengaboys va ser bastant costosa per a la discoteca, per la qual cosa van decidir apujar considerablement els preus de les begudes. Pocs van consumir i el resultat va ser una petita ruïna per a la discoteca.

(Sona la cançó Boom boom boom:

Whoa-oh, whoa-oh
 Whoa-oh, whoa-oh
 (Vengaboys are back in town)
 Whoa-oh, whoa-oh
 Whoa-oh, whoa-oh
 Whoa-oh, whoa-oh
 Whoa-oh, whoa-oh
 If you're alone and you need a friend
 Someone to make you forget your problems
 Just come along, baby, take my hand
 I'll be your lover tonight
 Whoa-oh, whoa-oh
 This is what I wanna do
 Whoa-oh, whoa-oh
 (Let's have some fun)
 Whoa-oh, whoa-oh
 One on one, just me and you
 Whoa-oh, whoa-oh
 Boom, boom, boom, boom
 I want you in my room
 Let's spend the night together
 From now until forever
 Boom, boom, boom, boom
 I wanna go boom, boom
 Let's spend the night together
 Together in my room)

50. GEORGIE DANN

El rei de les cançons de l'estiu, Georgie Dann, va actuar a la dècada dels setanta a la discoteca El Ruedo.

La veritat és que no hem trobat cap anècdota, però no podem deixar passar l'oportunitat d'escoltar una cançó de Georgie Dann!!!

Que estem a l'estiu!!!

Som-hi, amb la Barbacoaaaa!!!

(Sona la cançó La barbacoa:

Este domingo

Con todos los amigos

Nos vamos para el campo a comer la barbacoa

Y nos reunimos

Con un montón de gente

Hacemos nuestro ambiente y una linda barbacoa

Nos llevamos muchas cosas

Las bebidas, las gaseosas

La salsita, las costillas

Buena carne, la parrilla

El carbón y el chuletón

La barbacoa

La barbacoa

¡Cómo me gusta

La barbecue!

La barbacoa

La barbacoa

¡Cómo me gusta

La barbecue!)

Caràtula d'un dels discos on Georgie Dann promociona Mallorca.

51. RAFA I LOS GRECOS

Quin millor tema per finalitzar el pregó que la cançó d'adéu que el quintet Rafa y Los Grecos cantaven els anys setanta als turistes que havien passat les seves vacances a s'Arenal?

Rafa i Los Grecos van estar actuant com a part integrant de la sala de festes Moulin Rouge, i aquesta cançó, Goodbye El Arenal, quasi descuidada, la recuperem com si fos un himne.

Gràcies a tots per venir, i esperem que aquestes petites curiositats que us hem explicat hagin provocat més d'un somriure mesclat amb els records que cadascun de nosaltres tenim de s'Arenal.

Tots tres ens aixequem, vocalitzem (fer playback, moure els morros) la tornada de la cançó que sona mentre ens acomiadem amb la mà:

(Sona la cançó Goodbye El Arenal:

Adiós, adiós, chiquilla de mi amor.
Te llevas la sonrisa,
Me dejas el dolor.

Goodbye, goodbye,
Jamás podré olvidar
los días tan felices en el bello Arenal
“Adiós adiós, El Arenal,
Goodbye goodbye El Arenal.
Chalalalalalarala El Arenal.

Adiós adiós, El Arenal,
Goodbye goodbye El Arenal.

Chalalalalalarala El Arenal.”

Rafa i Los Grecos en una bici-carro típica dels anys setanta, amb publicitat de la sala de festes Moulin Rouge, on actuaven habitualment. Imatge extreta de Sandro Fantini Rosselló.

52. JOSÉ MERCÉ

El 2001, durant les festes patronals de Sant Cristòfol, l'actuació de José Mercé a la plaça Major va ser tot un èxit. Hi havia més assistents de fora que de s'Arenal.

El cantaor no va acceptar que abans del seu concert actuessin els sis teloners de sevillanes i flamenc (nens, aficionats i altres artistes) tal com deia el programa de festes. Va exigir que ho fessin després que ell acabés la seva actuació, ja ben passada la mitjanit. Finalment, va accedir que només les nenes que havien d'actuar a les 8 de la tarda actuessin una hora abans que ell, a les 10 de la nit.

El mateix any, al restaurant Tai Tai va actuar en unes noces gitanes fins a les tres de la matinada, i després se'n va anar de marxa per s'Arenal, segons Sergio Martín. S'ho devia passar tant bé que l'endemà va perdre l'avió.

(Sona la cançó Aire:

Abre la ventana
Que a mí me da mañana
Al cuarto y la cocina
Aire aire

Lele pom pom
Aire pasa
Lele pom pom
Aire nuevo aire fresco pa' la casa
Aire aire pasa pasa
Que tenga la puerta abierta la alegría pa' la casa
Lele pom pom lelele pasa
Que tengas la puerta abierta la alegría de mi casa
Lele pom pom lelele pasa
Que tengas la puerta abierta la alegría de mi casa
Por una canción que salía de un coche
Y una oscura noche como el par azul
En la calle de las tres espinas
Cantaba el sabina y esa de Jesús
Le recordaría mientras paseaba
Que no tiene las playas
Lo que lo que ayer tenía lo que
Grabaito en la arena
Y el corazóncito de la magdalena
Lele pom pom lelele pasa
Que tenga la puerta abierta la alegría de mi casa
Lele pom pom lelele pasa
Que tenga la puerta abierta la alegría de mi casa)

José Mercé al programa de festes de Sant Cristòfol anunciant la seva actuació.

53. JOAN MANUEL SERRAT

A principis dels anys setanta va aparèixer Joan Manuel Serrat al carrer Sant Cristòfol. No per cantar, sinó cercant la casa del Duo Dinámico. El carrer quedà tallat per l'aglomeració de les arenaleres i la policia municipal va haver de posar ordre i indicar al cantautor on vivien els dos cantants «dinàmics». Segons afirma Francina Cape-llà, es va allotjar en un dels pisos del Duo Dinámico.

(Sona la cançó Penélope:
 Penélope
 Con su bolso de piel marrón
 Y sus zapatos de tacón
 Y su vestido de domingo
 Penélope
 Se sienta en un banco del andén
 Y espera que llegue el primer tren
 Meneando el abanico
 Dicen en el pueblo que un caminante paró
 Su reloj
 Una tarde de primavera
 Adiós, amor mío, no me llores, volveré
 Antes que
 De los sauces caigan las hojas
 Piensa en mí, volveré
 Por ti
 Pobre infeliz
 Se paró tu reloj infantil
 Una tarde plomiza de abril

Cuando se fue tu amante
 Se marchitó
 En tu huerto hasta la última flor
 No hay ni un sauce en la calle mayor
 Para Penélope)

Un somrient Joan Manuel Serrat observa Ramón Arcusa, del Duo Dinámico, recentment casat amb Shura Hall. Les noces es van celebrar a l'església de la Porciúncula.⁶

6 Imatge extreta de la pàgina FAM fotos Antiguas de Mallorca, publicada el 18 d'agost de 2015 a Facebook.

54. RAMONCÍN

El cantant Ramoncín, quan va aconseguir la fama, va venir a actuar a Bacomo a principis dels anys vuitanta, i va ser un boom que vingués a s'Arenal. Llavors se'l coneixia com El Rei del Pollo Frito a causa d'una de les seves cançons. Tenia fama d'insultar el públic durant les actuacions, per la qual cosa era normal que li llencessin ous, gots, ampolles, cendrers... Per això aquella nit, en aquell concert, totes les begudes es van servir en gots de plàstic. A més, es van expulsar un parell de grups d'al·lots a qui, entre altres coses, se'ls van trobar dues dotzenes d'ous durs per llançar-los al cantant a la més petita provocació. Finalment, el concert va ser molt tranquil i sense problemes.

(Sona la cançó Litros de alcohol:

Litros de alcohol
Corren por mis venas, mujer
No tengo problemas de amor
Lo que me pasa es que estoy loco por privar
No te preocupes más por mí
Voy a dejar esta ciudad
Ya no te voy a perseguir
Solo te pido una vez más
Salta hacia atrás o quítate la ropa, mujer
No provoques más mi pasión
Tengo un fuego dentro que no lo puedo contener)

55. MARIA DEL MAR BONET

El 1971 va actuar a s'Arenal la cantant més representativa de la Nova Cançó Catalana a Mallorca: Maria del Mar Bonet. En un lloc que avui cridaria l'atenció per la manca de concordança entre ambient i estil, la discoteca Scorpio.

Segons els diaris de l'època sobre el concert de la cantant mallorquina: «la joven artista complació con un bello recital y fue muy aplaudida, en todas y cada una de sus intervenciones, por un selecto público que llenó totalmente el local.»

(Sona la cançó Que volen aquesta gent?:

De matinada han trucat
Són al replà de l'escala
La mare quan surt a obrir
Porta la bata posada

Què volen aquesta gent
Que truquen de matinada?

El seu fill, que no és aquí?
N'és adormit a la cambra
Què li volen al meu fill?
El fill mig es desvetllava

Què volen aquesta gent
Que truquen de matinada?
La mare ben poc en sap
De totes les esperances

Del seu fill estudiant
Que ben compromès n'estava)

L'actuació de Maria del Mar Bonet en català no era novetat a s'Arenal. Durant la dictadura de Franco, l'Obra Cultural Balear organitzava vetllades i concursos de cançons populars mallorquines.

56. SANDRO VARAS

José Gómez és l'arenaler que va començar la seva vida artística el 1992 a la televisió de Canal 4 amb el nom artístic de Sandro Varas. Ha col·laborat amb els cantants Lorenzo Santamaría i Dani Daniel i va estar cara a cara amb el jutge televisiu Risto Mejide en el concurs de talents Operación Triunfo, que sentencià que l'arenaler tenia molt de talent, però li faltava alguna cosa...

El seu tema més popular va ser la cançó Viva España. Melodia utilitzada per la formació política Vox en els seus mítings.

Actualment, és el youtuber arenaler més popular d'Espanya, amb 56.000 seguidors el seu espai d'opinió Un tío imperfecto.

(Sona la cançó Viva España:

El respeto a mis colores
de esta mi España querida
que todos llevamos dentro
y a veces tan dolorida

A todo el que pise este suelo
le pido con gentileza
que respete nuestro pueblo
y respete nuestra grandeza

Viva España, que viva España
Desde Cantabria hasta las Canarias
Y que se enteren en el mundo entero
que no me rindo, que yo soy guerrero

Viva España, que viva España
De Finisterre hasta la Giralda
Desde la Rambla de Barcelona
Así es la tierra que me enamora)

L'arenaler José Gómez, que va canviar el seu nom pel de Sandro Varas, en una imatge del seu videoclip Viva Espanya.

57. MANU TENORIO

El 8 de juliol de 2017 va actuar Manu Tenorio a les festes de Sant Cristòfol, i es va produir una anècdota gastronòmica. L'artista, sense tallar-se, va confessar al públic: «Llevo dos días en Mallorca y todavía no me he comido una ensaïmada». L'arenalera Maribel Bagur, més ràpida encara, quan va sentir aquestes paraules va aprofitar que el forn Can Amer estava obert els vespres i hi va comprar una ensaïmada. Pensava que no la hi rebrien perquè la plaça estava amb l'aforament complet. Però va aconseguir arribar al costat de l'escenari i li van permetre pujar a entregar-li l'ensaïmada a Manu Tenorio, que se la va menjar molt alegrement.

(Sona la cançó Tu piel:

Tu piel puede doler
De tanto amor
Que tonta confunde el dolor y el placer
Tu piel a veces defiende y a veces se ofende
Pero al final por tu piel se desprende el dulce

Aroma del amor
Así tu piel
Es como un barniz sutil
Un tul que todo lo envuelve
Tu piel es una barrera abierta
Que cuando se te despierta
No puede para la fuerza de las olas
Dime que tu piel será mi piel
Dime que tu cuerpo será como mi propio
Cuerpo
Dime que tu sal será mi sal
Saliva de mis labios salada y transparente
Como tú
Tu piel sabe latir)

Manu Tenorio en plena actuació a la plaça Major. No queda clar si va ser abans o després de menjar-se l'ensaïmada.

Cartell anunciant l'actuació de Manu Tenorio a s'Arenal.

58. MOTÖRHEAD

El 2015, al pub arenaler Excalibur, es va rodar el videoclip de la cançó When The Sky Comes Looking For You amb el grup de rock dur Motörhead. Va ser gràcies a les gestions del fotògraf oficial de la banda, el mallorquí Pep Bonet.⁶

Motörhead va gravar el videoclip en el més cañero dels pubs de Mallorca: l'Excalibur.

Lamentablement, aquest va ser el darrer enregistrament dels Motörhead. El seu líder Lemmy Kilmister va morir amb prou feines un parell de mesos després. I amb això es va dissoldre el grup, que duia actiu des de 1975.

(Sona la cançó When The Sky Comes Looking For You:

What are you going to do now?
Out in the lonely times
How will you ever get through now?
Remembering all of your crimes
What will you do, what will you do
Who do you think would attempt a rescue?
Dreaming, screaming, knocked right out of your shoes
Who would you blame, who could you sue
If the sky came looking for you?)

59. EXTREMODOURO

El juny de 2002, Extremoduro va actuar a la plaça de toros de Palma. Els seus xofers, Xus Sastre i Tolo Perelló, eren tots dos arenalers.

L'endemà feia molta calor i volien banyar-se, i els van dur a la Platja de Palma. Com que no tenien vestit de bany, es ficaren a l'aigua en uns immaculats calçons blancs.

Després van voler menjar i els van dur al restaurant Místic, però hi havia el partit de futbol entre Espanya i Irlanda i el local estava ple de gom en gom. Van entrar i ningú els va reconèixer. Com que hi havia tanta gent i no els podien atendre, els amos del Místic els van enviar al bar Andaluz. Van beure cerveses, van demanar tapes i es van esperar per menjar.

Com que havien trigat una mica i havien d'anar a l'aeroport, van decidir marxar i amb la distracció ningú va pagar. L'amo, desconfiat pes les seves pintes, va sortir corrent i cridant-los pel carrer que havien de pagar. Xus li va dir que arribaven tard a l'avió, li va deixar el seu DNI i va tornar més tard per pagar i disculpar-se per la situació.

(Sona la cançó So payaso:

Puede que me deje llevar
 Puede que levante la voz
 Puede que m'arranque sin más
 A ver qué me dice después
 Quiero ser tu perro fiel
 Tu esclavo sin rechistar
 Que luego me desato y verás
 A ver qué me dice después
 So payaso
 Y me tiemblan los pies
 A su lado
 Me dice que estoy descolorio'
 Empiezo a besar
 A ver qué me dice después
 So cretino
 Y me tiemblan los pies
 A su lado
 Me dice que estoy desconocio'
 Empiezo a pensar
 A ver qué me dice después)

60. MARI CARMEN Y SUS MUÑECOS

Una accidentada actuació de la ventríloqua Mari Carmen y sus Muñecos a la sala de festes Bacomo, a principis dels anys vuitanta. El públic de la mítica sala no va quedar satisfet amb l'actuació. Lèsbroncada anava en augment i fins i tot amb algun intent de contacte físic amb l'artista. Mari Carmen va tirar més llenya a la situació dient pel micròfon que ella era massa artista per actuar en un local de barri.

Al públic de Bacomo no li va agradar l'actuació de Mari Carmen y sus Muñecos, i a ella no li va agradar ni el públic ni el local ni s'Arenal. Imatge i testimoni aportats per Rafael Villena Sánchez.

61. MAESTRO FLORES, EL CANTAOR PLATANITO I EL BAILAOR «CARA ESTACA»

Possiblement van ser els artistes que podríem denominar els més peculiars que han visitat s'Arenal o hi han viscut, i que alguns o molts recordaran: el gran guitarrista flamenc Maestro Flores, que acompanyava el potent cantaor Platanito, que cantava de meravella, però a qui els excessos passaven factura. A ells s'unia el bailaor conegut en els ambients com Cara Estaca pel seu rostre petri.

Junts van recórrer locals i escenaris de s'Arenal durant les dècades dels seixanta i setanta, fins que la mala vida els va separar.

El cantaor Platanito tenia el costum que quan es posava «estupendo», en plena actuació, estrenyia la mandíbula tan fort que se li sentia cruixir, i tot d'una es trencava el got de whisky al cap. Va ser un clàssic en els darrers dies de Bacomo.⁷

Pregó de les Festes de Sant Cristòfol 2022